

Skatteministeriet

20. november 2014
J.nr. 14-3278346

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 41 - Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, fondsbeskatningsloven, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om et indkomstregister og forskellige andre love. (Udvidelse af kredsen af yderkommuner med forhøjet befodringsfradrag, forhøjelse af kommunernes andel af selskabsskatten og udvidet mulighed for videregivelse af oplysninger til finansielle virksomheder).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 13. november 2014.

Benny Engelbrecht

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 12. november 2014 fra Rejsearbejdere.dk, jf. L 41 - bilag 3.

Svar

Rejsearbejdere.dk anfører i deres henvendelse, at udvidelsen af kredsen af udkantskommuner med forhøjet befordringsfradrag efter deres opfattelse ikke er nok til, at flere lønmodtagere vil søge arbejde længere væk fra bopælen. Synspunktet underbygges med en række eksempler på udgifter til befordring og skatteværdien af fradrag mv.

Herudover indeholder henvendelsen synspunkter på en række andre lovgivningsområder, der ligger udenfor lovforslagets emne, og de vil derfor ikke blive kommenteret i denne forbindelse.

Til henvendelsen bemærkes, at forslaget om udvidelsen af kredsen af yderkommuner med forhøjet befordringsfradrag, der har til formål at give pendlere økonomisk incitament til at bosætte sig i eller fortsætte med at bo i en yderkommune, skal ses i sammenhæng med en række andre vækstfremmende initiativer, der er gennemført som led i Aftale om en vækstpakke fra juni 2014 mellem regeringen (Socialdemokraterne og Radikale Venstre), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Nærværende lovforslag er således kun et af elementerne, der bidrager til regeringens vækstpolitik.

For så vidt angår rækken af eksempler i henvendelsen og i den supplerende henvendelse (L 41 – bilag 3a), er disse vanskelige at kommentere, da de i vidt omfang indeholder en sammenblanding af fradragsbeløb og skattebeløb.

Det bemærkes i den forbindelse, at det grundlæggende princip for fradrag i indkomstskattesystemet er, at den del af ens løn/indkomst, der anvendes til udgifter i forbindelse med indkomsterhvervelsen, ikke skal beskattes. Der gives derfor fradrag for disse udgifter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det gælder også for udgifter til befordring mellem hjem og arbejde beregnet med standardiserede satser fastsat af Skatterådet, selv om disse udgifter ud fra en skatteretlig betragtning er en privat udgift.

Det er ikke målet med at give fradrag for en udgift, at det er skatteværdien af fradraget, der skal dække udgiften. Var dette tilfældet, ville det jo være gratis fx at være medlem af en fagforening eller at befordre sig til og fra arbejde. Principperne for den skattemæssige behandling af lønmodtageres fradrag kan sidestilles med, at selskaber heller ikke kan fratrække deres driftsudgifter i selskabsskatten men i selskabsindkomsten før beregning af skatten.